

Tijsine Huisman: 'Het vreemde zien' Verslag van een therapeutisch proces. Uitgeverij Elikser, Leeuwarden 2014. ISBN 9789089546111. (Psychiatrie/Geestelijke gezondheidszorg/Dissociatieve stoornis/ED/1) Zie ook www.elikser.nl

Soort boek/ Ziekte/ Stijl:

Autobiografische roman waarin Tijsine Huisman beschrijft hoe Thera, de hoofdpersoon via hypnose therapie krijgt bij een goede therapeute, Pie. Dit om gebeurtenissen uit het verleden te verwerken waar ze als volwassene last van kreeg. Ze functioneerde niet meer goed, verdwaalde, zag dingen die er niet waren. Samen met Pie komt ze tot ontdekkingen over haar verleden die ze probeert te verwerken. De hypnose sessies komen uitgebreid aan bod in het boek. Wat ze tijdens de hypnose tegenkomt, tekent ze en bespreekt ze met haar therapeut.

Boek van 328 pagina's geïllustreerd met mooie tekeningen van Tijsine Huisman zelf. Met een voorwoord van Inger van Lamoen-Dommisse.

Over de schrijfster:

Tijsine Huisman (1946) was o.a. werkzaam als grafisch vormgeefster, als correctrice bij een reclame-adviesbureau en als medewerkster in een boekwinkel. Zij is gescheiden en heeft twee kinderen, een zoon en een dochter. Eerder publiceerde zij 'De witte mummie', een psychologische-autobiografische roman.

Korte beschrijving:

Huisman beschrijft hoe Thera, als volwassen persoon, niet goed in haar vel zit. Ze gaat zodanig vergeten, dat ze de weg naar haar eigen huis kwijt raakt, dingen ziet die niet kloppen, zich uit angst opsluit op haar zolderkamer. Als ook vrienden erop aandringen, gaat ze hulp zoeken bij therapeute Pie die, met behulp van hypnose, ervaringen uit haar jeugd naar boven laat komen.

Thera blijkt onder andere als jong meisje door de buurman te zijn verkracht. De gelovige achtergrond van haar ouders maakte dat ze niet spraken over wat er is gebeurd.

Duidelijk wordt ook, dat haar moeder altijd bang is geweest voor wat meisjes kan overkomen. Daarom had ze liever zoons gewild en dwarde ze haar oudste dochter van zich af. Vervolgens krijgt ze daar spijt van en probeert dat niet meer te doen bij haar jongste dochter. Thera heeft dat als kind gevoeld, maar niet begrepen. Samen met Pie probeert ze deze ervaringen zodanig te verwerken dat Thera weer door kon met haar leven.

In het boek komt de hele behandeling via hypnose aan bod, hoe daarbij Schimmetje, een klein meisje, een belangrijke rol speelt en hoe Thera de behandeling bij Pie verlaat.

Ondertussen lezen we ook over hoe Thera haar leven ingericht heeft, hoe ze omgaat met vrienden, vriendinnen en kinderen en hoe ze een relatie met Amber krijgt.

Wat viel op:

-Hoeveel inzicht ook de illustraties van Tijsine Huisman geven over het proces dat ze gedurende de hypnose doormaakte.

-Hoe mooi het was dat Pie en Thera stuurden hoe Schimmetje steviger in haar vel kwam te zitten, bijvoorbeeld door haar een broek aan te trekken.

-Hoe heftig het was om de boosheid over de ervaringen van vroeger te verwerken.

Citaten:

Pag.11: 'Waar was ik nu toch? Ik liep opeens op een lange, lege, donkere weg. Geen auto of fietser die passeerde. Niemand. Nergens waren huizen te zien. Ik bevond me op gevaarlijk terrein, het asfalt van de weg was opgebroken ... Overal gaten ... Wijd opengesperde muilen. Mijn adem stokte. Wat was dat? Krassend gekrijs, een zwerm zwarte kraaien steeg op uit de afgrond. Weg, weg!! Ik moest zorgen dat ik thuis kwam ... Maar hoe, waar was ik? (...) 'U woont toch in het hoekhuis op het pleintje bij de plomp? Loopt u maar met ons mee.'

Pag.51-53: 'Het is die broek', zuchtte ik. 'Die wil ik zo graag passen, maar Okke heeft het verboden... (...) 'Iedere keer als ik het toch stiekem probeer, wordt die broek van mijn billen gerukt.'

'Nu niet, Thera', zei Pie. Deze keer houd je hem gewoon aan.' (...) 'Ga maar lekker met dat kleintje', zei ze. 'Geef haar maar een hand.' Maar haar een hand geven, was helemaal niet nodig. Deze broek wandelde zelf, liet ik weten. Trots en vrij stapte Schimmetje voort, met de handen in de zakken, de straat uit. 'Het is een toverbreek, die maakt dat er wel duizend zonnen schijnen.'

Pag.78-79: 'Ik kon als moeder niet van jou houden... omdat je een meisje was.' (...) 'Een meisje moest je altijd waarschuwen voor mannen, grote jongens, je wist maar nooit...'

Pag.249: "Ik ben vreselijk Pie, ik zie eruit als een nazikampbeul. Ik wil dit niet en toch doe ik het, ik..." (...) 'Ik begrijp dat je dit moeilijk vindt, Thera, maar bedenk dat we dit juist op deze manier laten gebeuren zodat je het in werkelijkheid niet hoeft mee te maken. Je mag het nu voelen, laat maar komen.'

'Het is om Schimmetje', hilde ik. 'Hij had niet aan haar mogen komen, de gefrustreerde meelzak.'

'Precies, laat hem maar weten.'